

दो मित्तिआमोरओ चिह्दि । तं से उबहर ।

प्रथमा । तह । इति निष्क्रान्ता ।

बालः । इमिणा एव्व दाव कीलिस्सं । इति तापसी विलोक्य हसति ।

राजा । स्पृहयामि खलु दुर्ललितायास्मै ।

आलक्ष्यदन्तमुकुलाननिमित्तहसै

रव्यक्तवर्णरमणीयवचःप्रवृत्तीन् ।

अङ्गाश्रयप्रणयिनस्तनयान्वदन्तो

धन्यास्तदङ्गरजसा मलिनीभवन्ति ॥ १७६ ॥

तापसी । होडु । एणं मं अअं गणेदि । पार्श्वमवलोकयति । को

एत्थं इसिकुमाराणं । राजानमवलोक्य । भद्दमुह । एहि दाव । मोएहि इ

मिणा दुम्मोअहत्थग्गाहेण डिम्भलीलाए बाहोअमाणं बालमिइन्दअं ।

राजा । उपगम्य । सस्मितं । अयि भो महर्षिपुत्र ।

एवमाश्रमविरुद्धवृत्तिना

संयमः किमिति जन्मनस्त्वया ।

सत्त्वसंश्रयसुखो ऽपि दुष्यते

कृत्तसर्पशिशुनेव चन्दनं ॥ १७७ ॥

तापसी । भद्दमुह । एणं हु अअं इसिकुमारओ ।

राजा । आकारसदृशं चेष्टितमेवास्य कथयति । स्थानप्रत्ययात्तु

वयमेवंतर्किनः । यथाभ्यर्चितमनुतिष्ठन्बालस्पर्शमुपलभ्य । आत्मगतं ।

अनेन कस्यापि कुलाङ्कुरेण

स्पृष्टस्य गात्रेषु सुखं ममैवं ।

कां निर्वृतिं चेतसि तस्य कुर्या

द्यस्यायमङ्गात्कृतिनः प्रवृढः ॥ १७८ ॥